

cum Christus nostrarum animarum,
 medicum se profiteatur, unicaq; & ve-
 rissima peccatorum nostrorum medi-
 cina sit Sacrosanctus illi^o sanguis; nul-
 la autē quantumvis preciosissima me-
 dicina ægro salutem afferre possit, qui
 à noxijs & efficaciam medicamenti re-
 tudentibus sibi non vult temperares;
 illud sane relinquitur, Christi sangu-
 nem ac mortem nihil prodesse his qui
 à peccatis absistere animum nō indu-
 cunt. Unde B. Paulus cap. 5. ad Gal. ait:
Quicunq; talia (opera carnis) agunt, re-
gnum Dei non consequentur , neq; Chri-
stum participabunt. Adhęc si Christus.
 suo sanguine medicinam nobis est fa-
 eturus, quis dubitet pri^o ægrotare nos
 debere? nam *sani medico opus nō habent,*
sed infirmi. Nullus autem spiritualiter
 æger est, qui Pœnitentiam nō agit, qui
 propter peccata sua nō ex intimis sen-
 sibus dolet & angitur , qui non habet
cor contritum & humiliatum, qui secu-
 rus est iræ divinæ , qui non constituit
 firmissimèq; decrevit cum animo suo
 fugere mundanas cōcupiscentias ; qui
 deniq; honori, opibus & voluptatibus
 inhians, nullam de peccatis suis susci-
 pit cogitationem. Tales, inquam, &

D 7

qui